

Zo'n tweeduizend jaar geleden ontving de wereld van God het grootste geschenk dat Hij geven kon. We vieren het nog steeds op 25 en 26 december. Maar weet je wat zo vreemd is? Veel mensen nemen het geschenk in handen en maken met Kerst een begin met het uitpakken ervan, maar... gaan er niet mee door!

Met Kerst worden de plakbandjes van het papier gehaald en ontdekken ze wat het geschenk is: "***Er is een Kindeke geboren op aard.***"

Maar na de Kerst doen ze het papier weer om het geschenk heen en plakken het weer dicht met de plakbandjes om het er over een jaar weer af te halen... Herkenbaar?

Maar het geschenk is veel ***méér***. Het is zó ingrijpend, dat er besloten werd om de jaartelling vanaf de geboorte

van het Kerst (= Christus) Kind opnieuw te beginnen!

In dit boekje willen wij vertellen over het nieuwe begin. Het loopt uit op een ***uitnodiging voor uljou!***, van het Kerstkind. En niet voor 'het even'!

1. Waar leef je voor?

Vreemd. Is het niet vreemd dat juist rond het einde van het jaar, met de feestdagen van kerst en oud en nieuw, deze vraag zo vaak bovenkomt? Je leeft het hele jaar 'gewoon' door. Maar als het donker wordt... Als de tijd van de kaarsen weer aanbreekt...

Daar leef ik voor. Misschien heeft het ook te maken met de leeftijd. Als je jong bent is het anders. Je gaat juist op in de sfeer van het gebeuren. De kerstboom met zijn lichtjes; de kaarsen; de extra lekkere maaltijden; misschien ook wel het bezoek van opa en/of oma; de pakjes onder de boom... genieten. Daar leef je voor.

En, op de ***achtergrond...?***, het verhaal dat je hoort op school en in de kerk. Dat thuis gelezen wordt aan tafel, of bij de boom... Van het Kerstkind dat werd geboren in een stal en neergelegd werd in een kribbe, de voerbak van de dieren. De tijd van het kerstfeest, een heerlijke tijd!

Alleen..., als je alleen bent, de kinderen uitgevlogen zijn, er geen opa en oma meer zijn, geen man of vrouw, geen vader en of moeder...

In zo'n situatie hoor je vaak dat het kerstfeest als iets moeilijks wordt ervaren. De vraag komt op: "Waar leef ik eigenlijk voor? Is 'dit' alles?"

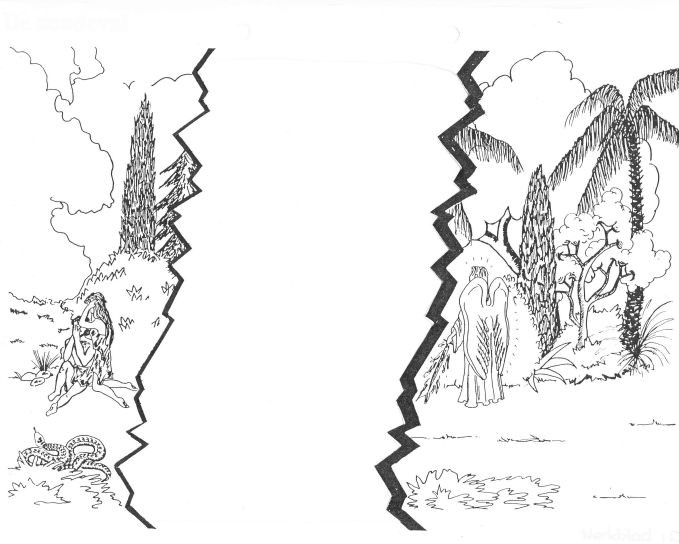
Natuurlijk kun je deze vraag ontvluchten door een vakantie te boeken, of op bed te blijven liggen... Maar zo wordt de vicieuze cirkel niet doorbroken!

Hoe dat wél kan? Door de boodschap van het kerstfeest naar de ***voorgond*** te halen. Want het kerstfeest is juist het feest van het ***nieuwe begin!*** God komt naar ons toe door

het Kerstkind. En **het Kerstkind blijft!** Dat is het fijne van de Kerstboodschap. Het is geen 'er was eens' verhaal. Het Kind was er ook niet 'voor het even' van een mensenleven. En ook, het Kind was meer dan een mens van vlees en bloed.

Begin eenentwintigste eeuw, zijn we vergeten hoe ingrijpend de komst van het Kerstkind, dat de Naam Jezus kreeg, geweest is in de wereldgeschiedenis. De komst en het werk van Jezus, is terecht gezien als een nieuw begin! Zó bijzonder, dat onze jaartelling erdoor bepaald is. Men begon opnieuw te tellen vanaf de geboorte van het Kerstkind Jezus, dat ook de naam Christus kreeg. Wie weet het niet van de lessen geschiedenis: "...X.. jaar vóór Christus?" Doe je dat zo maar?

Nieuw begin, daar spreekt het Kerstfeest van. Een nieuw begin, omdat er na het eerste goede begin, iets catastrofaal verkeerd is gegaan tussen de mensen en hun Schepper. Schuldige? De mens. We hadden alles wat een mens maar kan wensen. Het was letterlijk Paradijs op aarde. Maar wij wilden meer... **macht... als God zijn**. Tegen de waarschuwing van de Schepper in, luisterden wij naar de stem van een in zonden gevallen engel die ons geluk met God niet kon uitstaan!

Zo ontstond de onoverbrugbare kloof tussen ons en God. De gevolgen... We zien ze dagelijks om ons heen.

Van ons uit was het onmogelijk om het weer goed te maken. Wij zaten vast aan de macht van de gevallen engel, de duivel. **Maar...**, de Schepper beloofde redding! Hij zou een Verlosser zenden Die geboren zou worden uit een volk dat Hij speciaal voor Zijn reddingsplan zou vormen. Dat volk is gekomen. Eerst heel klein, maar het groeide uit tot een groot volk, dat nog

steeds bestaat, Israël.

Op zoek. Door de eeuwen heen zien we binnen de verschillende volken die ontstaan zijn, de 'kleinkinderen' van de generatie 'Godverlaters' op zoek naar 'iets' van houvast. Vreemd is dat niet. Want zoals een kind niet zonder ouders kan, zo kan een mens niet zonder God. Je hebt een fundament nodig. Iemand, waar je met je levensvragen terecht kunt. 'Iets', waar je honger gestild wordt. **Je oorsprong!**

De 'kleinkinderen' hebben overal gezocht, vooral in de wonderlijke schepping! Ze waren heel dichtbij. De schepping is grootst. Maar toch... ze wijst niet naar haarzelf als god. Ze wijst verder, **hogere!** Naar de Schepper Die alles vol wijsheid en macht gemaakt heeft en ondanks de mensen ervoor blijft zorgen.

Maar er waren ook 'kleinkinderen' die het 'iets', de Oorsprong van het leven, opnieuw ontdekt hebben door het volk Israël. Er gebeurde wonderlijke dingen met dit volk. Zelfs dwars door hun verstrooiing heen.

Zo wisten ook mensen uit andere volken, dat Israël nog een Koning, van God gezonden, verwachtte. Een Koning met een wereldwijd perspectief!

Die Koning is het Kerstkind. Door Zijn geboorte laat God zien dat Hij ons niet aan ons lot overlaat. Zelfs niet als wij Hem niet meer **wilden** kennen! Door het Kerstkind kunnen wij God, onze Schepper, opnieuw leren kennen en mogen wij weer bij Hem thuiskomen. We willen met elkaar lezen van de geboorte van deze Koning, en hoe het na het Kerstfeest verder ging. Als we Hem leren kennen, dan hebben we ook het antwoord op de vraag van dit hoofdstuk.

Neem, en lees

Onder dit kopje noemen we aan het eind van ieder hoofdstuk stukjes uit de ***Bijbel***, waar je meer kunt lezen over het onderwerp van het hoofdstuk.

Waarom de Bijbel? Omdat de Bijbel de Brief van God aan ons is. Door de Bijbel kun je God leren kennen. Het wordt wel eens de reisgids, het kompas, of, nog actueler, de 'Tom Tom' voor het leven genoemd.

Wegwijzing Voor het geval je niet precies weet hoe je de genoemde stukjes in de Bijbel kunt vinden, een stukje wegwijzing.

Voorin de Bijbel zie je alle Bijbelboeken staan met daarachter de pagina, waar het Bijbelboek begint. De meeste Bijbelboeken bestaan uit meerdere hoofd-stukken en ieder hoofdstuk bestaat uit een aantal verzen. Zo kun je gemakkelijk bepaalde stukjes in de Bijbel vinden. Als er bijv. staat: Lukas 2:1-7, dan zoek je het Bijbelboek Lukas op en daarvan het tweede hoofdstuk, waarvan je de verzen 1 t/m 7 leest. Daar lees je over de geboorte van Jezus.

Lezen en bidden Misschien heb je al vaak in de Bijbel gelezen, misschien nog nooit. Als je gaat lezen, bid dan tot de Heere God en vraag, of Hij jou wil laten begrijpen, wat Hij voor jou heeft laten opschrijven.

Vouw maar gewoon je handen en doe je ogen maar dicht en zeg het maar heel eenvoudig: ***"Heere God, ik wil graag meer van U weten. Eigenlijk weet ik helemaal niet wie U bent. En bidden vind ik maar vreemd. Maar wilt U voor mij zorgen en mij de Weg wijzen om echt te leven? Om Jezus' wil. Amen"***

Neem, en lees

Genesis 1. In dit eerste hoofdstuk van het eerste Bijbelboek, kun je lezen over het wonder van de schepping;

Genesis 2, in dit hoofdstuk wordt de camera met name gericht op de zesde dag. De schepping van de mens; de zorg van God voor ons; en de plaats die wij in de schepping mogen hebben. Ga eens met de kennis van dit ondoorgrondelijke Wonder, lekker het bos in, of wandel langs het strand. Kijk en luister naar de natuur. Adem de lucht eens diep in. Al dat mooie dat er nog is, is er niet door ons... En dat in- en uitademen dat je haast ongemerkt doet, het is Gods levensadem in jou!;

Genesis 3. In dit hoofdstuk lezen we over de zondeval en haar gevolgen. God spreekt over de zonde een eerlijke straf uit. Maar deze zelfde God, heeft Zijn Zoon naar de aarde gezonden om onze straf te dragen Alleen hierdoor werd een nieuw begin voor ons mensen mogelijk.

Genesis 12: 1-7. Hier lezen we dat de man Abram door de Heere geroepen wordt. God heeft uit deze man het volk Israël laten voortkomen. In het vervolg van het Oude Testament lees je over de geschiedenis van dit volk en hoe God voor hen zorgt.

2. De Koning wordt geboren

Is God Zijn volk vergeten? Het volk Israël is er niet best aan toe rond het jaar 3500. (het is dan 63 jaar voor de geboorte van Christus) Ze zijn wel terug in hun eigen land, maar de Romeinen zijn het land binnen gevallen en spelen er de baas. Het volk heeft wel een eigen koning, Herodes de Grote. Maar echt regeren kan hij niet. Hij mag alleen doen wat de Romeinen goed vinden. Zou het volk nog eens bevrijd worden van de vijanden?

Feitelijk was het hun eigen schuld dat het zo slecht ging. De Heere God zorgde goed voor Zijn volk. Maar telkens als het goed ging, luisterden veel Israëlieten niet meer naar God, maar deden ze wat ze zelf goed vonden. Vaak dienden ze ook de afgoden van andere volken.

Toch laat God Zijn volk niet in de steek. Hij blijft trouw! Hij heeft iets beloofd! Aan Abraham al en ook aan koning David. Uit het volk Israël zal de Messias, de Verlosser, geboren worden. Hij zal de Koning van de Joden zijn, maar ook van al de andere volken op aarde. Hij zal Vrede brengen en alle verkeerde en verdrietige dingen overwinnen. Hij zal ook niet slechts een bepaald tijdperk regeren, maar voor **eeuwig!**

Alleen..., het duurt zo lang. Veel mensen zijn de belofte van God vergeten. Maar niet iedereen. En God Zelf ook niet!

Een bijzondere boodschap voor Maria. In Nazareth woont een jonge vrouw. Maria heet ze. Over een poosje zal ze gaan trouwen met Jozef, de timmerman. Wat ziet ze uit naar de trouwdag.

Maar voor het zover is, gebeurt er iets waar Maria ook heel blij van wordt. Op een dag komt de engel Gabriël bij Maria thuis met een bijzondere boodschap. Een boodschap van God! "Maria", zegt de engel, "Ik mag je vertellen dat de Heere God jou uitgekozen heeft om de moeder te worden van de beloofde Verlosser! Je zult een Zoon krijgen en de naam die je Hem moet geven is: **Jezus!** Want Hij zal er voor zorgen dat de mensen verlost worden van de zonden en weer bij God, de hemelse Vader, mogen thuiskomen". De engel vertelt ook waardoor het komt dat de Zoon die Maria krijgt zo bijzonder is. God Zelf is de Vader van de Heere Jezus. Hij is dus **de Zoon van God!**

In een droom vertelt de Heere God ook aan Jozef van het wonder, dat Maria een Zoon zal krijgen. In die droom krijgt Jozef de opdracht om voor Maria en het kindje Jezus te zorgen. Die hulp zal hard nodig zijn.

Vlak voor de geboorte geeft de Romeinse keizer aan alle mensen de opdracht om naar de woonplaats te gaan waar hun familie vandaan komt. Daar moet een ieder zich laten inschrijven vanwege de volkstelling. Voor Maria en Jozef is dat Bethlehem. Later begrijpen ze dat dit niet zomaar gebeurde.

De Wijzen zijn blij / Herodes schrikt

In een land dat ver van Israël vandaan ligt, ontdekken een aantal Wijzen als ze 's avond naar de sterren kijken een heel bijzondere heldere ster.

"Die ster vertelt ons dat de beloofde Koning van Israël geboren is", zeggen ze tegen elkaar. "Laten we naar Israël gaan en de geboren Koning eer bewijzen!"

Ze voegen de daad bij het woord en gaan op reis.

Na een lange reis komen de Wijzen in Jeruzalem, de hoofdstad van Israël, aan. Daar staat het paleis waar ze de pas geboren Koning denken te kunnen vinden. Maar als ze er naar vragen, blijkt niemand hen iets te kunnen vertellen van een pas geboren Koning. In het paleis van koning Herodes is geen wiegje met de nieuwe Koning erin.

Maar Herodes schrikt als hij het bericht van de Wijzen hoort. Het jaagt door hem heen: "Is er een nieuwe Koning geboren? Dat mag niet! Hij is koning en dat wil hij blijven ook." Hij vraagt aan de Schriftgeleerden en overpriesters of zij weten waar de Christus geboren zal

worden. Ze pakken de Bijbel, (de boekrollen van het Oude Testament) erbij en vinden al snel het antwoord: "In Bethleem." Als Herodes dat hoort, laat hij de Wijzen roepen en vertelt het aan hen. "Gaan jullie maar naar Hem toe", zegt hij. "En als je Hem gevonden hebt, vertel het me dan. Dan zal ik ook naar Hem toegaan om Hem te aanbidden." De Wijzen beloven het en gaan op weg.

Jezus gevonden! Wat zijn de Wijzen blij als ze Jezus, de Koning, vinden. Al is Hij nog maar een baby, ze knielen eerbiedig voor Hem neer en geven Hem hun geschenken. Maar terug naar Herodes gaan ze niet. De Heere God vertelt hen in een droom dat ze via een andere weg naar huis moeten gaan. Waarom? Herodes is helemaal niet blij met de nieuwe Koning. Hij wil Jezus zelfs doden.

Herodes begrijpt niet, of wil niet begrijpen, waarom Jezus naar de wereld gekomen is. Herodes wil **zichzelf** blijven. Hij denkt dat dát het grootste geluk is, dat hij hebben kan. Maar dat geluk is zo beperkt en vol van onrust.

Herodes kan veel willen, maar tegen God kan hij niet op. De Heere God zorgt voor Zijn Zoon. Hij zal Koning zijn en blijven. Met welk doel?

Om de mensen echt gelukkig te maken!

Daarom is Jezus geboren! Gelukkig, dwars door alle moeite en verdriet heen. Gelukkig, niet voor het even, maar voor **eeuwig**. Onbeperkt, met echte rust en vrede. En niet alleen voor rijke Wijzen, maar ook voor eenvoudige herders, het uitschot van de toenmalige maatschappij. Zij ontvingen zelfs als eersten het geboortebericht van Jezus. Via een engel van de Heere. En bij hem was een ontelbaar koor van engelen die zongen: "*Ere zij God in de hoge, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen.*"

De Heere Jezus schrijft geen mensen af. Hij nodigt iedereen uit. Wie naar Hem toegaat, zoals de herders en de Wijzen, is welkom. En bij Hem word je, zoals God je hebben wil. Fris en nieuw.

Neem, en lees

- 1 Koningen 18:21-39. Israël was de afgod Baäl gaan dienen. God grijpt in. Het volk Israël ontdekt opnieuw dat hun God de enige levende God is;
- Lukas 1:26-38, Gods boodschap aan Maria;
- Mattheüs 1:18-25, de boodschap van God aan Jozef;
- Lukas 2:1-21, de geboorte van Jezus;
- Mattheüs 2:1-12, de Wijzen uit het oosten komen.

3. Hosanna, Hij is onze Koning!

Via Egypte naar huis. Toen de Wijzen naar huis waren gegaan, vertelde een engel in een droom aan Jozef, dat hij met het Kindje Jezus en Maria naar Egypte moest vluchten. Pas als Herodes gestorven is, mogen ze terug naar Israël. Niet naar het paleis om de plaats van Herodes in te nemen, maar heel gewoon naar het plaatsje Nazareth, waar Jozef zijn timmerwerkplaats heeft. Daar groeit de Heere Jezus op. Daar leert Hij lezen in de boekrollen van de Bijbel en gaat Hij naar de synagoge.

In stilte opgegroeid. Op twaalfjarige leeftijd gaat Jezus mee naar de tempel in Jeruzalem. Het huis van God, Zijn Vader, en de speciale plaats voor het gebed. Daar valt het de godsdienstige leiders op dat deze jongen iets 'bijzonders' heeft. Maar het blijft verder nog stil rondom Jezus. Achttien jaar later is echter de tijd voor Hem aangebroken om Zijn taak te gaan vervullen!

Het Koninkrijk van God. "Bekeert u, want het Koninkrijk van God is nabij gekomen." Deze boodschap klinkt in Israël als de Heere Jezus dertig jaar is. Hij zegt het niet zelf. Het is Johannes de Doper die het aan de mensen vertellen mag. Hij is de man die namens God de mensen voorbereidt op de komst van de Koning. "Bekeert u", zegt hij. "Laat alle verkeerde dingen los! Ga de weg die God je wijst. Dan word je echt gelukkig."

Veel mensen luisteren naar Johannes en willen opnieuw beginnen. Ze vertellen eerlijk wat ze verkeerd gedaan hebben en worden door Johannes gedoopt.

Terwijl Johannes de mensen doopt, komt de Heere Jezus naar hem toe. "Doopt ook Mij", zegt Jezus. "Maar U hebt toch niks verkeerd gedaan", zegt Johannes. "Doe het toch maar", zegt Jezus. "Het hoort bij Mijn werk als Verlosser en Koning."

Als de Heere Jezus gedoopt is, gaat Hij Zelf vertellen over het Koninkrijk van God. Eerst roept Hij twaalf mannen om Zijn discipel te zijn en daarna nodigt Hij in een toespraak, (de bergrede) alle mensen uit om het Koninkrijk van God te zoeken.

"Luister eens!", zegt Jezus. "Jullie maken je zo druk over je kleding, over wat je eten zult en over je huis waarin je woont. Je denkt dat je gelukkig wordt als je kunt kopen wat je wilt. Jullie gaan met al die dingen om, alsof het jullie god is! Maar al dat mooie gaat een keer kapot, of je raakt het kwijt. **Zoekt eerst het Koninkrijk van God, en Zijn gerechtigheid! En God zal alles wat je nodig hebt om te leven, geven!**

Volg Mij, luister naar Mijn woorden en leef zoals Ik je zeg. Dan kom je terug bij God, je Vader! Dan ben je als een wijsman, die zijn huis bouwt op een rots. Dat huis blijft altijd staan. Dan heb je een schat in de Hemel die niemand je kan afpakken. Het eeuwige leven!"

Veel mensen zijn blij met de Heere Jezus. Hij is zo anders dan de Schriftgeleerden en Farizeeën. Je kunt merken dat Hij echt van de mensen houdt!

En wat ook zo bijzonder is, dat zijn de wonderen die Jezus doet. Hij maakt zieken mensen beter. Hij verlost mensen van boze machten. Ja, Hij maakt zelfs mensen die gestorven waren, weer levend. Steeds meer mensen geloven dat Jezus de beloofde Koning is.

De intocht in Jeruzalem. Er zijn ondertussen zo'n drie jaar voorbij gegaan. "Nu gaat het gebeuren", denken de mensen die Jezus volgen. De Heere Jezus heeft twee discipelen de opdracht gegeven om een veulen (het jong van een ezelin), te halen. Ze herinneren zich dat Zacharia gezegd heeft dat de Koning zal komen, rijdend op een veulen. Als het veulen er is, leggen de discipelen met blijdschap hun klederen over het veulen en helpen ze de Heere Jezus erop. Zo gaan ze naar Jeruzalem.

Steeds meer mensen komen erbij. Ze leggen hun klederen op de weg zodat het veulen er over heen kan lopen. Anderen trekken takken van de bomen en leggen die op de weg of zwaaien ermee als welkom.

Er wordt gejuicht: "Gezegend is de Koning, Die daar komt in de naam van de Heere!"
Maar er zijn ook Farizeeën bij die boos worden. Zij willen niet geloven dat Jezus de beloofde Verlosser en Koning is. Waarom niet? Omdat Jezus met zondige mensen omging. Maar als ze goed hadden geluisterd naar Jezus, dan hadden ze geweten dat Hij het verkeerde van de mensen niet goed praatte, maar dat Hij de mensen juist van het verkeerde wilde **verlossen!**

De feeststoet gaat verder. Totdat... Opeens laat de Heere Jezus het veulen stilstaan. Hij kijkt uit over Jeruzalem en dan... dan zien de mensen die dichtbij Jezus staan tranen in Zijn ogen. Jezus weet dat veel mensen Hem alleen maar als Koning willen als Hij de Romeinen verjaagt. Dat veel mensen nog wel bidden tot God, maar Hem niet echt liefhebben en Hem ook niet gehoorzaam zijn. Daarom zal Jeruzalem eenmaal verwoest worden.

De tocht naar Jeruzalem gaat verder. Niet naar het paleis, maar naar de tempel. Daar jaagt Jezus de mensen weg die er handel drijven door spullen te kopen en te verkopen. "De tempel is het Huis van Mijn Vader. De speciale plaats om te bidden en te luisteren naar Zijn stem. Ja, de plaats om tot rust te komen."

De dagen die volgen leert Jezus de mensen die in de tempel komen over Zijn Vader. De godsdienstige leiders vinden dat niet fijn, zij willen Jezus zelfs doden. Maar het volk vindt het wel fijn. Ook de kinderen komen naar de tempel en roepen blij: **"Hosanna, Jezus is de Koning, die aan David beloofd is!"**

Neem, en lees

- Mattheüs 2:13-23, de dreiging van Herodes;
- Lukas 2:41-52, de twaalfjarige Jezus in de tempel;
- Mattheüs 3:1-17, Johannes de Doper roept de mensen op om opnieuw naar God te luisteren, en doopt de Heere Jezus;
- Mattheüs 6, het tweede gedeelte van de bergrede, waarin de Heere Jezus o.a. spreekt over het gebed, en de dringende vraag stelt: "Waar bouw jij je leven op?";
- Mattheüs 7:13-29, het slot van de bergrede, over de twee wegen die er zijn, met hun eindbestemming en het gevolg van het wel of niet volgen van de Heere Jezus;
- Mattheüs 21:1-17, de intocht van Jezus in Jeruzalem.

4. De Koning Die dient!

Als we aan een koning denken, dan denken we aan iemand, die gediend wordt. Van alle kanten wordt er voor hem gezorgd. Hij wordt rondgereden in de hofauto, er worden rijke maaltijden voor hem klaargemaakt en hij heeft allerlei personeel dat hem ten dienste staat. Zo hoort dat toch?

Bij Koning Jezus is dat *anders*. Hij is gekomen om *ons* te dienen. De mensen hebben dat steeds weer gemerkt. Hij maakte mensen beter, Hij verlostte van boze machten, Hij zorgde voor eten waar het niet was. Uit alles bleek dat het waar was wat Hij zei: "Ik ben niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Mijn ziel (mijn leven) te geven tot een losprijs voor velen."

Jezus wast de voeten. De discipelen hebben het aan de lijve ondervonden hoe waar deze woorden zijn. Als ze vlak voor de gevangenneming met Jezus zijn samengekomen om het Pascha te eten 1*), staat de Heere Jezus tijdens de maaltijd op van tafel. Hij legt Zijn klederen af en doet een linnen werkdoek om. Daarna doet Hij water in een bak en gaat Hij naar Zijn discipelen toe om ... hun voeten te wassen!

Er was geen huisknecht geweest om dit werk te doen. En niemand van de discipelen had zich geroepen gevoeld om dit werk op zich te nemen. Tegen de regels was men met ongewassen, stoffige voeten aan tafel gegaan.

En nu doet Jezus het! Petrus protesteert. Hij voelt het. Dit kan niet. Toch mag hij het werk van Jezus niet overnemen. De Heere Jezus wil hiermee Zijn discipelen, en ons!, iets leren. "Jullie noemen Mij Meester en Heere; en het klopt, want Ik ben het. Zoals Ik, de Heere, jullie gediend heb, zo zullen ook jullie elkaar en de mensen in de wereld moeten dienen. Dan ben je groot in het Koninkrijk van God."

Het is zo anders dan onze gedachten en maatstaven. Maar het is ook zoveel heerlijker! Zelfs dwars door vervolging en dood heen. Onbegrijpelijk. Het geheim ligt in het diepste dienen van Jezus, dat geen mens in Zijn plaats kon doen. Meer daarover, lezen we in het volgende hoofdstuk.

Neem, en lees

- Mattheüs 8:18-34, zonder het dienen van Jezus, zouden de discipelen nergens zijn. Zonder Zijn dienen was er ook geen perspectief voor ons;
- Mattheüs 9:1-8, het dienen van Jezus gaat dieper dan tijdelijke gezondheid;
- Johannes 13:1-17, Jezus wast de voeten van Zijn discipelen.

1*) Met het Pascha werd de bevrijding uit de Egyptische slavernij herdacht en gevierd. (zie Exodus 1 t/m 14) God had Zijn volk op een krachtige wijze bevrijd. Het Pascha bestond uit een maaltijd waarbij o.a. het Paaslam en ongezuurd brood gegeten werd.

Als de Heere Jezus het Pascha met Zijn discipelen viert, stelt Hij een nieuwe Verlossingsmaaltijd in: Het Avondmaal. Het brood en de wijn wijst daarin niet terug op de bevrijding uit Egypte, maar op het Verlossingswerk van Jezus voor ons. Hij slachtte geen paaslam voor ons, maar was Zelf het Paaslam. Door Zijn eigen lijden en sterven aan het kruis voor *onze zonden*, zorgde Hij voor een Weg van Verlossing uit de slavernij van de zonden! We lezen daar in het volgende hoofdstuk meer van.

5. De Koning, geboren om...

Al vóór de intocht in Jeruzalem had Jezus tegen Zijn discipelen gezegd dat Hij in Jeruzalem veel zou moeten lijden en dat Hij zelfs zou sterven aan het kruis. Maar Hij had ook gezegd dat Hij op de derde dag zou opstaan uit de dood. Petrus, één van Zijn discipelen, had geprotesteerd. "Dat zou niet gebeuren." Maar Jezus had gezegd: "Petrus, het zal wél gebeuren. Dáár ben Ik voor naar de wereld gekomen! God wil het zo. Het is Zijn reddingsplan voor de mensen! Het kan weleens heel moeilijk zijn om Mij te volgen, maar als je bij Mij blijft, ontvang je het Leven!"

De Koning sterft. Het was heel moeilijk geworden! Voor de discipelen, maar nog veel meer voor de Heere Jezus Zelf. Toch vluchtte Jezus niet weg toen de knechten van de godsdienstige leiders Hem gevangen kwamen nemen. Hij laat zien dat Hij de Koning is. Hem mogen ze gevangen nemen, maar Zijn discipelen moeten ze laten gaan. En zo gebeurt het.

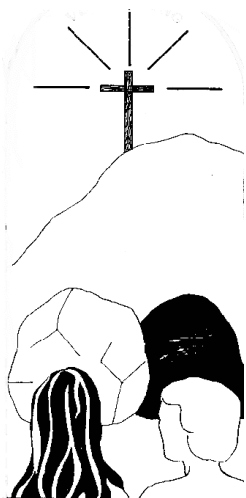
Jezus wordt naar Pilatus, de stadhouder, gebracht. "Deze mens moet gedood worden", zeggen de godsdienstige leiders. "Wat heeft Hij dan misdaan?", vraagt Pilatus. "Hij heeft gezegd dat Hij de Koning is."

Pilatus neemt Jezus mee naar binnen en vraagt: "Bent U de Koning van de Joden?" "Ja", zegt Jezus. "Alleen heel anders dan de mensen denken. Mijn Koninkrijk is niet een werelds Koninkrijk. Als dat zo was, dan had Ik een heleboel soldaten meegenomen die voor Mij hadden gevochten. Ik ben de Koning van het Koninkrijk van God. Ik ben naar de aarde gekomen om de mensen de Waarheid bekend te maken."

Pilatus merkt dat Jezus onschuldig is, maar durft Hem niet vrij te laten. Want steeds meer mensen roepen dat Jezus gekruisigd moet worden. Hij laat Jezus kruisigen. Maar bovenaan het kruis laat hij een bord vastmaken waarop staat:

"Jezus, de Koning der Joden."

Na een hevige strijd, sterft Jezus. Echter..., niet wanhopig en ellendig, maar **Koninklijk!** "Maar wat heb je aan een Koning Die gestorven is aan het kruis en begraven ligt achter een dikke grote ronde grafsteen?", vraag je je misschien af.

Maar, het graf gaat open, de Koning leeft! Pilatus heeft het zelf vast niet begrepen, maar hij heeft wel de waarheid boven het kruis gezet. Jezus IS de Koning van de Joden. Maar Hij is **méér!** Hij is ook de Zoon van God! Hij is de Koning die zelfs de dood overwint! Op de eerste dag van de week wordt het graf van Jezus door een engel geopend en staat Jezus op uit de dood. De vrouwen en discipelen vinden het graf geopend en leeg. Eerst zijn ze helemaal in de war. "Is het lichaam van Jezus gestolen?" Zelfs de woorden van een engel, dat Jezus is opgestaan uit de dood, ja, dat Hij LEEFT!, geven hen nog geen blijdschap en rust. De blijdschap en rust breekt pas door als ze later op de dag Jezus met hun eigen ogen zien! Jezus is de Koning Die leeft en nooit meer zal sterven.

Hoe het verder ging. Na nog veertig dagen op aarde te hebben geleefd, gaat de Heere Jezus met de meest betrokken volgelingen naar de Olijfberg. Hij vertelt hen dat het ogenblik gekomen is, dat Hij teruggaat naar Zijn Vader in de Hemel.

De discipelen ontvangen hun grote opdracht. Zij zullen in Jeruzalem en heel Israël, ja, tot aan het **uiterste van de wereld**, het Evangelie van de Heere Jezus moeten verkondigen. Zij mogen de mensen terugbrengen naar de enige ware levende God. De Schepper van hemel en aarde. Iedereen mag weer bij Hem thuiskomen, omdat Jezus de straf voor het ongehoorzaam zijn aan Gods goede geboden, gedragen heeft aan het kruis.

Kort en krachtig is de Boodschap: **"Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, (om te sterven aan het kruis) opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar het eeuwige leven heeft."**

De discipelen hebben deze grote opdracht niet in eigen kracht hoeven waar te maken. Jezus beloofde hen de Heilige Geest. Hij Die ongebonden is aan tijd en plaats. Die in de mensen werken en wonen wil, zodat ze *nieuwe mensen* worden. Mensen die de Heere Jezus volgen en daardoor weer bij hun God en Schepper horen. Mensen ook, die het Evangelie doorgeven. Hoe zichtbaar is Zijn werk in de discipelen van Jezus. Want als zij uit zichzelf het Evangelie hadden moeten doorgeven, dan was er niets van terecht gekomen. Zij sloegen op de vlucht toen de vervolging kwam en verborgen zich achter gesloten deuren en ramen uit angst dat ook zij opgepakt zouden worden!

Pinksterfeest. Tien dagen nadat de discipelen Jezus naar de hemel hadden zien teruggaan, ontvingen zij de Heilige Geest. In Zijn kracht en wijsheid spreken de discipelen vrijmoedig over Jezus. En op de eerste preek komen zo'n drieduizend! mensen tot geloof. En dat is doorgegaan. Tot op de dag van vandaag. Niet alleen in Israël, maar wereldwijd.

Ondertussen leeft Koning Jezus bij Zijn Vader in de Hemel. Daar maakt Hij alles klaar voor het moment waarop Hij terug zal komen op aarde. Dan wordt alles nieuw en goed! Dan zal de macht van Gods tegenstander, de duivel, voorgoed verbroken zijn. Dan geen dood meer, geen ziekte en ook geen haat.

Waarom het zo lang duurt voordat Jezus terugkomt? Omdat er nog stammen en volken zijn, die nog niet van Hem hebben gehoord. Anderen hebben wel van Hem gehoord, maar vinden andere dingen nog steeds belangrijker dan het volgen van Koning Jezus. Voor die mensen heeft de Heere Jezus een gelijkenis verteld om hen te waarschuwen dat ze niet langer moeten wachten om Hem te volgen. Meer daarover in het hoofdstuk: "De Koning nodigt jou uit!"

Neem, en lees

- Mattheüs 16:21-25, Jezus vertelt aan Zijn discipelen dat Hij gedood zal worden en dat Hij ook weer zal opstaan. Hij spoort ons aan Hem te volgen en zo het leven te ontvangen;
- Mattheüs 26, Jezus bereidt Zijn discipelen voor op wat er gebeuren gaat en wordt gevangen genomen;
- Mattheüs 27, de lijdensweg van Jezus gaat verder. Ook al wordt Zijn onschuld gezien. Hij wordt overgeleverd om gekruisigd te worden. Het vonnis wordt volbracht. Jezus sterft en wordt begraven;
- Mattheüs 28, maar Jezus, het Leven, heeft het laatste Woord. Ondanks de valsheid en leugens van hen, die Hem blijven ontkennen omdat zij zichzelf willen blijven;
- Handelingen 1, de Hemelvaart van de Heere Jezus, en de belofte van de Heilige Geest;
- Handelingen 2, de Heilige Geest wordt gegeven en het Evangelie wordt met kracht verkondigd;
- 2 Petrus 3, denk niet: "Jezus zal wel niet terugkomen, of het zal allemaal wel meevallen". Hij wacht, omdat Hij wil dat allen tot bekering komen. Maar eens is de tijd voorbij. Kijk toch eens wat Hij voor je gedaan heeft. Volg Hem;
- Openbaringen 21:1-7, het perspectief voor wie in de Heere Jezus gelooft en Hem volgt, en voor wie dat niet doet, vers 8

6. De Koning nodigt jou uit!

"Zou ik bij Koning Jezus mogen horen?" Als je de Bijbel leest, dan ontdek je dat iedereen welkom is bij Koning Jezus. Hoe je ook geleefd hebt. De Bijbel is één grote *uitnodigingsbrief* aan jou! Niet voor later, maar voor nu! De ernst hiervan drukt Jezus uit in de volgende gelijkenis.

De feestmaaltijd Er was een man die een grote feestmaaltijd wilde houden. Al een tijd van tevoren had hij een heleboel mensen uitgenodigd. Allemaal zeiden ze dat ze zouden komen. Op de avond van de maaltijd stuurt de man zijn knechten weg om de mensen, die uitgenodigd zijn, op te halen.

Maar wat is dát nu? Ze komen terug zónder gasten. Niemand wilde komen. De één had een akker gekocht en wilde daar naar toe; de ander had stieren gekocht en wilde kijken of ze wel goed genoeg waren; weer een ander was pas getrouwd en wilde graag bij zijn vrouw blijven.

Ging het feest toen niet door? Ja hoor! De man zei tegen zijn knechten: "Ga naar buiten en haal alle bedelaars, gehandicapten, blinden en zieken om te genieten van de feestmaaltijd. Zoek ze *overal*. De feestzaal moet vol komen! Maar zij die gezegd hebben dat ze geen tijd voor de feestmaaltijd hadden, mogen niet meer komen!"

Weet je wie de Heere Jezus met die man bedoelt? Zijn Vader, de Heere God. Hij had beloofd dat Hij de mensen zou verlossen van hun zonden door Zijn Zoon, de Koning, waar we zoveel van gelezen hebben. We hebben ook ontdekt dat Herodes en veel godsdienstige leiders van Israël, Jezus niet als hun Koning wilden. Zij waren uitgenodigd voor het feest, maar kwamen niet.

Ook jij bent uitgenodigd. Misschien wel al, toen je als baby gedoopt werd. Of misschien, via dit boekje, nu voor het eerst! Misschien denk je: "Ja, maar ik wil eerst veel leren, of lekker genieten van..., veel geld bij elkaar sparen om, of.... Later, dan..."

Denk aan die tekst, die we in het derde hoofdstuk lazen. "Zoekt *eerst...!*"

Ga naar de Koning. Laat Hem het fundament zijn van je leven. Dan wordt het feest. Hij zal je leren om zó te leren, te genieten en te sparen, dat jij zelf en anderen, er echt blij van worden. Je mag het bidden:

"Heere God, ik begrijp nog lang niet alles. Maar ik dank U, dat ik mocht horen dat U er bent. Dat ik geen toeval ben, maar door U geschapen. Dank U Vader, dat ik mocht horen dat U voor mij zorgen wilt terwijl ik zolang geleefd heb zonder U, of tegen U. Dank U dat U ook voor mij Uw Zoon op aarde geboren liet worden. Dat Jezus mijn Koning wil zijn. Ik besef het misschien nog lang niet wat Hij allemaal voor mij heeft geleden..., en wat U aan mij vraagt.

Maar wilt U mij vergeven als ik U verdriet heb gedaan, of U zelfs boos heb gemaakt. Wilt U in mij wonen en mij leren om Uw Weg te gaan? Om Jezus' wil. Amen"

Neem, en lees

- Lukas 14:15-24, de gelijkenis van de feestmaaltijd;
- Mattheüs 7:7-11, een rijke belofte voor wie tot God de Vader bidt, om bij Hem te mogen horen;
- Lukas 15:1-10, er wordt naar jou gezocht, als je, hoe dan ook, bij God bent weggelopen. Ook de eenling heeft waarde bij God;
- Lukas 15:11-32, geen aansporing om weg te lopen. Wel een aansporing om terug te komen bij God de Vader. Hoe dwaas je ook bent geweest. Je weet nu waardoor dit kan.

Tot slot

Johannes, één van de discipelen van de Heere Jezus, vertelt ons waarom hij het Evangelie heeft opgeschreven. We eindigen met zijn woorden, omdat dit boekje met hetzelfde verlangen is geschreven:

***Ik heb het opgeschreven,
opdat gij gelooft,
dat Jezus is de Christus,
de Zoon van God;
en opdat gij,
gelovende,
het leven hebt
in Zijn Naam***

Johannes 21 vers 31

Heb je vragen, of wil je doorpraten over de inhoud van dit boekje, mail ons dan gerust:
Contactwerk Hervormde Evangelisatie / Lectorkraam Contact, contactwerk@filternet.nl

